

[Gert Petersen]

Vælgerne kvitterede ved at tilføje regeringspartierne et sviende nederlag. Ja, hvis man ser bort fra den udemokratiske spærreregulering og nøjes med at tælle stemmerne op sådan i al beskedenhed, viser det sig faktisk, at der i befolkningen var et flertal imod samtlige de seks borgerlige partier, som er repræsenteret herinde.

Jeg skal da ikke nægte, at det giver SF blod på tanden. Vi ser frem til næste korsvej, som man siger – altså næste folketingsvalg – og jeg håber og tror, at det ikke skal vare alt for længe, før det kommer. Vi er overbevist om, at det så vil lykkes både at forstærke denne vælgertilkendegivelse og at udmønte den i en mandatsejr, så vi slipper af med det borgerlige flertal også herinde i Folketinget.

Men indtil da skal vi altså leve med firkløverregeringen, og det beklager vi; vi må tage det til efterretning, for seks partier med over et flertal bag sig har peget på den, men vi vil søge at bremse den, når den begiver sig ud på nye nedskæringsfelttog, eller når den vil tage skridt, der øger Danmarks økonomiske vanskeligheder.

Godt ser det ikke ud. Regeringens egne økonomer i Det Økonomiske Sekretariat har netop afgivet den melding, at balanceproblemerne nærmest er værre end nogen sinde. Det gælder både beskæftigelsen og betalingsbalancen. Sekretariatets beretning er faktisk et monument over regeringens fiasko.

Og hvad vil regeringen så gøre ved det? Ja, den har forlods varslet det, man kalder budgetreguleringer på finansloven – det er bare et andet ord for nedskæringer – på 4,3 mia. kr., og hertil er senere kommet erhvervspakken med skattelettelse til erhvervslivet på 3 mia. kr. Hvor vil man hente disse penge? Og så snakker statsministeren nu i åbningstalen gudhjælpemig om almindelige skattelettelse i 1989 som belønning for løntilbageholdenhed.

Igen melder spørgsmålet sig, hvad der så skal skæres ned på, hvis dette glistrupske program skal bringes til udførelse, for det er jo klart, at regeringen kun vil skaffe dækning igennem nedskæringer. Det fremgår tydeligt af åbningstalen, at der skal være absolut balance på budgettet. På den anden side er dette Folketing ikke blevet sammensat sådan, at man kan vente, at det bare danser efter statsministerens melodi. Det kan gennemføre positive ting, og måske kan det oven i købet nu og da overtale regerin-

gen til at være med. Noget har regeringen måske lært af valget og valgnederlaget.

Hvorom alting er, tilrettelægger SF sit arbejde i dette Folketing ud fra to hensyn: for det første vil vi fremsætte forslag, der afspejler vore mål og demonstrerer, hvad vi håber at komme igennem med, i hvert fald når der er skabt et andet flertal af SF og Socialdemokratiet, først og fremmest skabt et andet flertal herinde, og dermed afprøver vi selvfølgelig også, om der alligevel skulle være muligheder også i det nuværende Folketing.

Her tænker jeg især på kampen mod arbejdsløsheden, hvor en bedre fordeling af den eksisterende mængde arbejde må spille en meget væsentlig rolle. Jeg tænker på den sociale genopretning, dvs. på fjernelse af de nedskæringer, der rammer de arbejdsløse, de syge, efterløns- og bistandsmodtagere og mange andre, og jeg tænker på modforholdsregler mod de brutale indgreb over for kommuner og amter – indgreb, der har ført til drastiske nedskæringer – og sideløbende hermed finder vi også, at der må ske en forbedring af vilkårene for de dårligst stillede folkepensionister.

I den forbindelse er finansieringen af hele denne genopretningspolitik af afgørende betydning. SF har anvist de veje, vi ønsker at gå, og vi står ved de forslag, vi stillede, da det seneste finanslovsforslag var til anden behandling.

Jeg mærkede mig hr. Svend Aukens tale her i dag og noterede med tilfredshed, at den indeholdt intentioner, der svarer til dem, jeg har givet udtryk for her. Jeg kender endvidere det socialdemokratiske beslutningsforslag og kan se, at de to partier, også når det drejer sig om finansiering, nu kører et parløb. Jeg skal ikke begynde at diskutere, hvem der kom først, og hvem der kom bagefter osv. – det forekommer mig totalt omsonst – det vigtigste er, at man konstaterer, at der, når det drejer sig om den sociale genopretning og arbejdsløsheden, eksisterer et alternativ til regeringens politik, et alternativ, som vi naturligvis vil prøve på at få til at slå igennem i det nuværende Folketing, men som under alle omstændigheder med sikkerhed vil slå igennem, når vi næste gang mødes ved stemmeurnerne, det er jeg helt overbevist om.

Det andet hensyn, som SF tilrettelægger sit arbejde ud fra herinde, bygger på eksistensen af et alternativt flertal i det nuværende Folketing,